

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 64/2017
08.02.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и др, због кривичног дела фалсификовање службене исправе у помагању из члана 357. став 3. у вези става 1. у вези члана 35. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Дејана Тадића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 15К 1187/10 од 01.10.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 786/16 од 30.05.2016. године, у седници већа одржаној дана 08.02.2017. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Дејана Тадића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 15К 1187/10 од 01.10.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 786/16 од 30.05.2016. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Крагујевцу 15К 1187/10 од 01.10.2015. године, између осталих окр. АА оглашен је кривим због кривичног дела фалсификовање службене исправе у помагању из члана 357. став 3. у вези става 1. у вези члана 35. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико у року од једне године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 786/16 од 30.05.2016. године, у односу на окривљеног АА, одбијена је жалба Основног јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окривљеног и пресуда Основног суда у Крагујевцу 15К 1187/10 од 01.10.2015. године у односу на овог окривљеног потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адв. Дејан Тадић, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. у вези члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) и члана 16. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлуку.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Дејана Тадића је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Према томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају бранилац окривљеног АА, адв. Дејан Тадић, у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева само формално означава повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП због које повреде је захтев дозвољен, али не опредељује у чему се ова повреда материјалноправне природе састоји, већ у суштини у образложењу захтева указује на погрешну оцену доказа, што не представља разлог због ког је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Такође, захтевом се указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, с тим што се у захтеву не опредељује о ком се доказу ради (члан 16. ЗКП) и због чега га подносилац захтева сматра недозвољеним а на коме се по одредбама овог законика не може заснивати одлука суда, већ се полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Како су, дакле, у поднетом захтеву само формално означене повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено, док се у суштини указује на недозвољене разлоге за подношење захтева, то је Врховни касациони суд захтев

браниоца окривљеног АА, адв. Дејана Тадића, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић